

Wij zijn hier aan de oever van een machtige rivier
De andere oever is daarginds, en deze is hier
De oever waar we niet zijn noemen wij de overkant
Die wordt dan deze kant, zodra we daar zijn aangeland
En dit heet dan de overkant, onthoudt u dat dus goed
Want dat is van belang als u oversteken moet
Refrein: Heen en weer, heen en weer

De "Veerpont" van Drs. P uit 1973. speelde door mijn hoofd toen het Bestuur vroeg deze prachtige double scull te dopen Het liep slecht af met de veerpont, de boot zonk en alle passagiers verdrinken.

De grootste roeiers angst is om overvaren te worden en te verdrinken Dat werd bijna bewaarheid op 31 januari 2005.

Corry- mijn echtgenote- en ik roeiden in een double scull, Na een "rondje Waarde eiland in Leiden" terug naar Rijnland. Het liep lekker, Corry op boeg en ik op slag. Zij keek regelmatig om en ik hield strak de wal in de gaten,

Het ONGEVAL

De VLIET is ter hoogte van ROOMBURG ca. 32 m breed en een double scull inclusief 2 à 3 m uit de wal 8m. Het tegemoetkomende ongeladen vrachtschip was 7 m breed. Het BPR geeft aan dat als ieder zijn eigen wal aanhoudt er voldoende ruimte was om elkaar ongehinderd te passeren. Ondanks het feit dat Corry regelmatig omkeek zag ze het vrachtschip pas toen het vlakbij was. Ter plekke is sprake van een 1,5 tot 2 km lange flauwe bocht. Zodoende kon het schip ongemerkt naderen. Uit onderzoek van de technische recherche bleek dat dit ongeladen schip een "dode hoek" had van ca. 240m. De schipper- die bovendien een soort van garage op zijn voorplecht had, kon ons onmogelijk zien. Als de schipper dan z'n eigen wal niet aanhoudt is een tegemoetkomende roeiboot kansloos.

Op een gegeven moment slaakte Corry een ijselijke gil, ik begreep niet wat er aan de hand was. Keek om en zag dat ze uit de boot sprong. Het vrachtschip was vlakbij en er was geen andere keuze dan ook uit de boot te springen We werden beiden tegen het schip aangezogen en kwamen steeds dieper onder het schip terecht Ik dacht "ik red het niet, het is met me *gebeurd*". Geen adem meer, deed m'n mond open en kreeg water binnen. Dit was het kritieke moment, Intuïtief heb ik toen alles op alles gezet om los te komen van het schip. Dat is Goddank gelukt.

Toen ik boven water kwam zag ik Corry, samen zwommen we naar de kant. Achteraf bleek dat we 90m met het schip zijn meegezogen. Het plaats delict heb ik samen met Dick Rekkers- destijds net gepensioneerd inspecteur van de Haagse politie- vast gesteld,. Er stopte een automobilist die het alarmnummer belde, de politie was zeer snel ter plekke , 2 à 3 minuten later arriveerden 2 ambulances die ons naar het LUMC brachten.

De Medische Gevolgen

We werden beiden naar de intensive Care gebracht. In mijn geval werd de diagnose "secondary drowning" vastgesteld. Dat betekent dat ik alsnog zou kunnen verdrinken in het water wat ik binnen had gekregen, Ingrijpende maatregelen werden genomen, Kunstmatig 5 ½ dag in Coma gehouden en er werden voorzieningen aangebracht om de medische gevolgen van dit ongeval te bestrijden.

Arnoud, onze zoon, , kreeg bij aankomst in het LUMC een "slecht nieuws gesprek" van de intensive care arts. De kans dat zijn vader "het zou halen" werd niet groot geacht". Corry mocht na 1 ½ dag IC naar huis. 1 week later mocht ik ook naar huis.

De Juridische nasleep

Corry was net uit het ziekenhuis, ik lag nog in Coma. Ze voelde zich ziek. De waterpolitie diende zich bij ons thuis aan.

Nadrukkelijk gaven ze de valse voorstelling van zaken van de schipper weer, of CJ maar even wilde tekenen! Absoluut in strijd met de werkelijkheid. Naast alle emoties deed dit de deur dicht en riepen we de hulp van een advocaat in, hier werd ons ernstig onrecht aangedaan.

Een week later kregen we bezoek van vertegenwoordigers van de Raad voor de Verkeersveiligheid. Een onderzoeker (een gewezen schipper) en een analiste. De Raad kwam in het geweer omdat een dergelijk voorval geen incident bleek te zijn, maar vaker voorkwam. Weer 2 weken later volgde een 7 uur lang verhoor door de waterpolitie, ditmaal in bij zijn van onze advocaat. We hechtten eraan dat alles waarheidsgetrouw zou worden vastgelegd, omdat er geen getuigen van het ongeval waren getraceerd.

Bijna een jaar na het ongeval kregen we een brief van het Arrondissementsparket te Den Haag, daarin werden aangemerkt als slachtoffer van een strafbaar feit.

De rechtszaak, bijna weer een jaar later, verliep zeer onbevredigend. Er waren geen getuigen dus ging de schipper vrijuit en werd niet veroordeeld.

Vandaag, bijna 19 jaar later zijn alle emoties weggeëbd. Corry is enkele jaren geleden met roeien gestopt ,Ik roei ik nog steeds met veel plezier.

Blijft de onvrede, vooral over het optreden van de waterpolitie, de onrechtvaardigheid. De trage molens van justitie. We zijn dankbaar dat we het hebben overleefd.

In de double scull hebben we samen nooit meer geroeid. Die rol is tot vandaag door Mieke Rekkers overgenomen, waarvoor ik haar zeer dankbaar ben.

Onze boot kwam in de schroef van het vrachtschip terecht en was total loss. Dat ik vandaag deze prachtige double scull mag dopen met de naam van de boot waar we in 2005 roeiden is dan ook heel bijzonder.

Ik doop U ADEGEEST en wens U een behouden vaart!

Duco van Golverdingen

23 september 2023